

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

BÆRBAR MASKIN

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 7018	Intern Journal nr 	Internt arkiv nr 	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Kautokeino Kobberfelter A/S	Ekstern rapport nr 	Oversendt fra Bidjovagge Gruber a.s.	Fortrolig pga 	Fortrolig fra dato:
Tittel Dagbok Eero Pehkonen, NGU 1955				
Forfatter Pehkonen, Eero		Dato År Aug 1955	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker) Kautokeino Kobberfelter A/S USB	
Kommune Kautokeino	Fylke Finnmark	Bergdistrikt 	1: 50 000 kartblad 18332 18333 18334 18321 18324	1: 250 000 kartblad Nordreisa
Fagområde Geologi	Dokument type 		Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Bidjovagge	
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Cu			

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Feltdagbok, maskinskrevet, med beskrivelse av det antall punkt han besøkte i juli/august 1955. Han har i pkt 2110 funnet lange, gråblå skapolitt-krystaller.

Det beskrives også den magnetittgangen som ble funnet av T. Gjelsvik.

Dagboken vedlagt to kart i 1:50 000, inntegnet observasjonene.

DAGBOK

EERO PEHKONEN

N.G.U.

1955

—
KAUTOKEINO
KOBBERFELTER
—

D a g b o k

Eero Pehkonen, NGU.

6/7-55.

Jeg gjorde en tur sydenfor Gunovuoppe til Goarkenvarre.

- 2001 Punkt 218,2/578,25 fra Goarkenvarre (531)
2,4 km NNÖ er en liten blotning.

Pr. Bergarten er grå, muskovittførende kvartsitt pr.
a med smale gjennomgående granittganger.
Kvartsitten er samme som forekommer på
Agjet på Kartbladet T8(pr.nr. T8/145)
Strök er 370, fall 80/70.
Lineasjon er 390, fall 40.

- 2001 Fra observasjonspunktet nr. 2001 a 150 m
b SV står en liten granittblotning (pr.) med

Pr. en bred kvartsgang.
Samme lyse granitten fortsetter 200 m syden-
for punktet 2001 b.

- 2002 Punkt 217,6/578,25 fra Goarkenvarre (531)
1750 m NNÖ er en liten helle av samme
kvartsitt som i nr. 2001 a. Strök er SN,
fall 65/100. Kvartsitten fortsetter lengere
sør i punkter 217,00/578,45 og 216,55/578,5.

- 2003 Punkt 216,25/578,35 fra Goarkenvarre (531)
600 m NÖ en blotning. Bergarten består av
Pr. en grå diabar eller diositt (pr.)

200-250 m høt over står en ganske stor kvartsittblotning. Kontakten mellom kvartsitten og diabasen er overdøkket. Kvartsitten er samme som i Agjet. Strøk er: 20, fall 60/120.

- 2004 Punkt 216,2/577,7 fra Gearkenvarre (531)
400 m NV er en liten kvartsittkulle.
Strøk er: 395, fall loddrrett.
Samme kvartsitt i punkt 215,1/577,35.

- 2005 Punkt 215,7/577,25 fra Gearkenvarre (531)
500 m VNV er en liten kulle av grovkornet granitt. Granitten fortsetter i mange små blotninger lenger vestover, i vestskråningen av Gearkenvarre.
Enkelte steder er granitten pegmatitisk.
Skuringstripen løper i retningen 190.

- 2006 Punkt 216,2/576,95 ved Gunchestdal (439)
Fr. står en ganske stor granittblotning (pr.)
Granitten har ingen parallellstruktur.
Fargen er lys og rødlig. Samme typen som i nr. 2001 b.
Sprekkeretningene er:
360, fall 80/260
60, fall 95/360 og
310, fall loddrrett.

- 2007 Punkt 216,05/576,45 i den vestre siden av Gnnelubbet er et stort blotningsområde. Bergarten består av samme granitt som i No. 2006, men lengere i sørvest begynner den gå over til mere gneisaktig, og den inneholder her kvartsittinnneslutninger. Strøk er 380, fall 95/280. I punkt
- Fr. 216,00/576,25 finnes det en liten kvartsitt-helle. (pr.) Kvartsitten er grå og den inneholder med muskovitt også biotitt.
- 2008 Punkt 216,1/576,3 fra Gaarkenvarre (531) 1650 m VNV står en rekke blotninger. Bergarten er gneisaktig og inneholder kvartsittinnneslutninger. Enkelte smale steder er den også hornblendeholdig (pr.). Lengere i nordøst er bergarten mere homogenisk granitt.
- 2009 Punkt 216,4/575,8 fra Gaarkenvarre (531) 2,1 km VNV er et blotningsområde. Bergarten består av grå, arkonittaktig kvartsitt (pr.) som forekommer som plater. Mellom platene forekommer granittlagninger. Granitten er grovkornet og pegmatittisk eller også kornstørrelsen kan være mindre. Strøk varierer: 390-10, fall 50/100. Det finnes en foldning, foldningarka er i retningen 40, fall 40.

Foldningen:

2010. Punkt 217,25/575,6 fra Goarkenvarre (531)
2.6 km NV står en liten granitthelle.

7/7-55.

Jeg gjorde en tur fra Cunovuoppe til Cuno-
coerro langs den østlige siden sydover og langs
den vestlige skråningen av Cunocoerro nordover
og tilbake til Cunovuoppe.

2011. Punkt 218.3/576.50 fra Cunocoerro (546) 3 km ÖNÖ
Pr. Bergarten består av nesten hvit kvartsitt (pr.a.)
a med brede granitt- og pegmatittganger (pr.b.)
b Pegmatitten er enkelte steder meget grovkornet
og inneholder kvarts og feltspat, store glimmer-
fjeler, som kan være i størrelse av 2 cm.
Likevel har glimmer neppe noe økonomisk betyd-
ning. Kvartsitten inneholder her og her lite
fuksitt. Man kan ikke bestemme strökretningen.

2012. Punkt 215.85/573,2 fra Cunocoerro (578) 600 m
a N er noen små blotninger av rødlig granitt.
Granitten er samme som i No. 2006. En utpreget
sprekkeretning: 40 fall 80/340.
Granitten inneholder også en smal stripe av
samme hornblendegneis som i No. 2008. Strök
er 395, fall loddrett.
2012. Punkt 216.10/573.00 fra Cunocoerro (578)
b 900 m N er et ganske stort område av samme
granitt med noen gneisaktige soner. Strök:
5, fall 80/305.
2013. Punkt 217.8/573,25 fra Cunocoerro (546) 800 m NV
finnes det samme granitten som ofte er gneis-
aktig og inneholder kvartsittinneslutninger.
2014. Punkt 218.35/573.8 fra Cunocoerro (546) 1.2 km
N står en ganske stor blotning av rød, jevn-
kornet granitt (pr.) med pegmatiske deler og
kvartsganger. Det finnes også gneisaktige soner
med kvartsittinneslutninger.
Strök er 10, fall 90/310.
2015. Punkt 219.6/573,65 fra Cunocoerro (546) 2.450 m
N er et blotningsområde. Bergarten består
dominerende av kvartsitt (prø) som enkelte steder
er nesten hvit. Dertil finnes det ganske mye
granitt og granittisert kvartsitt.

2016. Punkt 220.15/573.95 fra Cunocoerro (546) 3 km N står en blotningsrekke med kvartsitt. En ganske bred rød granittgang løper i retningen 345, fall 75/245. Kontakten mot kvartsitten er tektonisert.
2017. Punkt 220.0/574.6 fra Cunocoerro (546) 3 km NNÖ er en ganske stor blotning. Bergarten er kvartsitt med tallrike gjennomgående granittganger. Bergarten er uorientert og man kan ikke bestemme strøkretningen.
Punkt 220.0/574.0 står en blotning av grovkornet pegmatitt.
2018. Punkt 218.65/574.7 fra Cunocoerro (546) 1.8 km NÖ står en rød granittblotning. Enkelte steder finnes det pegmatitt og i den østre siden av blotningen en smal hornblendegneissone, som har strøk: 40, fall loddrett.
2019. Punkt 218.5/575.2 fra Cunocoerro (546) 2 km NÖ er på et stort område mange store løsblokker og små blotninger. Den dominerende bergarten er rød granitt, som ofte er pegmatitisk. Man kan også finne noen kvartsitt- og hornblendegneisblokker.

8/7-55.

Vi rodde med en robåt fra Cunovuoppe til Cuojaluokta, og jeg gikk til Cuojavarre og tilbake langs det lange og smale neset, som er mellom Stuorajavrre og Cuojaluokta.

2020. Punkt 222.5/579.5 fra Cuojavarre (477) 2.5 km S er en lang blotningsrekke. Bergarten er diabar. Kornstørrelsen varierer fra grovkornet til mellomkornet. Også bergartens farge varierer.

Pr. Enkelte steder er den ganske lys og inneholder
a epidet (pr.a.) Diabaren kan også være mørkegrønn
b (pr.b.) I blotningens vestre side langs en liten bekk finnes det en smal sone av grönnskifer. Strök varierer her: 15-40, fall 90-85 mot Ö.

2021. Punkt 223.00/579.4 fra Cuojavarre (477) 2 km S står mange blotninger på et stort område. I bergarten dominerer samme diabar, som i No. 2020 I den bratte skråningen i punkt 222.8/579.3 går diabaren over til grönnskifer av samme type som

Pr. i No. 2020 (pr.).
Strök er 25 fall 50/125.

2022. Punkt 223,75/579.00 i stranden av Cuojaluokta

Pr. står små blotninger av diabar som inneholder
a ganske store hornblendekrystaller og lite kis-mineraler. Det finnes dertil tydelig yngre,
b gjennomgående karbonatganger (pr.b.) og en smal magnetitgang.

2023. På Cuojavarre dominerer diabaren. Den varierer mellom typene 2020 a og 2022 a.

I den brante skråningen, fra Cuojavarre (477) 800 m SSV, i punkt 224.15/579.2 finnes det en Pr. 10 m, ganske 20 m tykk grafitskiferlag (pr.) En foldningsakse er i retningen 45, fall 50.

2024. Punkt 224.5/579.25 fra Cuojavarre (477) 400 m SSV består bergarten i den vestre skråningen av grønnskifer, som går lengere øst på Cuojavarre over til diabar. I kontakten mellom grønn- Pr. skiferen og diabaren finnes det en sone impreg- a nert av magnetkis og pysit samt lite koppekis (pr.a.) Kisene ligger i grønnskiferen (eller finkornet amfibolitt). En albittbergartgang b (pr.b.) løper i retningen av strøk. En foldningsakse: 120, fall 45.

I den vestre skråningen av Cuojavarre står således grønnskifer, men i toppen (477) er det diabar. I punkt 225.4/579.55 fra Cuojavarre (477) 500 m NNÖ, står en liten grønnskifer- blotning og 150 m østover en stor diabarblotning. Punkt 225.3/579.15 fra Cuojavarre (477) 500 m NNV finnes det også diabar.

2025. Punkt 224.95/578.75 fra Cuojavarre (477) 700 m VNV står mange grønnstenblotninger. Bergarten Pr. (pr.) er grønn og massiv, og den inneholder lite kiskorner og magnetitt samt små mengde epidotsike mandler. Det finnes en 2 m bred karbonatgang med

- Pr. lite magnetitt og mindre kopperkis. Dertil
b forekommer noen smale kvartsganger.
Samme bergarten med smale gjennomgående karbonatganger fortsetter sydover her og der i den lange nesen.
2026. Punkt 222.55/579.05 i den sørøstlige enden av neset er grønnstenen tett breksjert av albittkarbonat-ganger.

2/7-55.

Jeg gjorde en tur fra Jumisjavrrre til Avjasvarre og sønnenfor langs Gassemaras og tilbake til Jumisjavrrre.

2027. Punkt 223.05/579.85 fra Cuojavarre (445) 300 m SV er en liten helle av grønnskifer. Samme type som i No. 2021. Strøkretningen er 15, fall 95/115
2028. Punkt 223.65/580,40 fra Cuojavarre (445) 500 m NÖ ved et lite vann står en liten blotning.
Pr. Bergarten er albittbergart, som inneholder pysittkrystaller (pr.).
2029. Punkt 224.25/580.45 fra Cuojavarre (445) 1km NÖ står en liten grønnstenblotning.
2030. Punkt 224.8/581.6 fra Cuojavarre (445) 2.2 km NÖ finnes det små heller. Bergarten består varierende av grønnskifer og albittbergart. Strök er 385, fall 85/85.

Små blotninger fortsetter sørover. Den dominerende bergarten er albittbergarten, men det finnes også grønnskifer. I punkt 224.4/581.75 står en helle av grovkornet diabar.

2031. Punkt 224.2/581.9 fra Cuojavarre (445) 2.1 km ÖNÖ forekommer grønnskifer i en liten blotning. Strök er 395 fall 90/95.

b. Punkt 224.1/581.75 er en diabarblotning.

c. Fra punkt 224.05/581.5 til punkt 223.9/581.25 står grønnskiferblotninger.

d. Bergarten går over til albittbergart i punkt 223.9/581.1.

2032. Punkt 222.3/580.5 fra Cuojavarre (445) 1.1 km SSÖ ved en sti står små heller av grønnskifer
Pr. (pr.) Bergarten er karbonatholdig. Strök er 395, fall 90/95.

Punkt 222.35/580,4 og punkt 222.6/580.25 står diabarblotninger.

2033. Punkt 222.5/580.00 fra Cuojavarre (445) 800 m S
Pr. står noen blotninger. Bergarten er massiv (pr.a.)

a Delvis er den også diabaraktig (pr.b.)

b Det finnes mange breksjerende albitt-karbonatkvartsganger i retningen 340-360. Enkelte steder inneholder gangene ganske mye koppekis

c (pr. c) og pysitt. En løsblokk, som må være "in sita" har en 10 cm bred magnetitt-pysitt-

d gang(pr.d.). En talkholdig breksjesone inneholder

e også smale magnetittganger (pr.e.).

- f Punkt 222.55/579.35 er en diabarblotning av samme type som i No. 2020.
- g Punkt 222.5/579.75 står en grönnskiferblotning.

10/7-55 (söndag)

Jeg reiste med en motorbåt langs Stuorajavrre til et nes, som ligger vis-a-vis Jalskotluokta. Derfra gikk jeg til Stoikahanvarre og til Cunojokka og videre til Cunovuoppe. Terrenget er her meget overdekket med tykke sandlager og myrer.

2034. Punkt 222.35/574.00 fra Stoikahanvarre (425) 3.3 km S. ved Cunojokka står mange blotninger.

Pr. Bergarten består av amfibolitt (pr.) som er tektonisert. Den inneholder smale granittganger i retningen av sprekker: 330, fall loddrett. Det finnes sprekker også i retningen 50, fall 15/350.

Enkelte steder inneholder amfibolitten mikroklinkrystaller og mange smale epidotganger (pr.) samt karbonat på sprekkeflater. I bergarten forekommer også lite kiskorner .

11/7-55.

Vi gikk med et telt og proviant fra Cunovuoppe til Cunojokka vestenfor Cunocoerro (546). På ettermiddagen gjorde jeg en tur til Cunojavrrre (510)

2035. Punkt 216.5/572.35 ved Cunojokka står mange blotninger. Bergarten er meget tektonisert og söndrig. Den inneholder brede granitt- og kvartsganger, men også amfibolrike deler. Ved

Pr. kvartsganger forekommer store "amfibolsoler"

- a (pr.) Bergarten er således enkelte steder skamaktig. Den inneholder også rød hematitt (?)
- b på sprekke- og glideflater. I bevegelsesoner er bergarten kloritrik (pr.).

Det finnes to foldninger; Foldningsaksene er: 380, fall 10 og 120, fall 60.

2036. Punkt 215.55/572.1 ved Cunojokka; i den brante

Pr. skråningen består bergarten av amfibolitt, som er meget skifrig. Bergarten inneholder enkelte steder epidot.

Strök er 385, fall 90/295.

Amfibolitten fortsetter sörover mot Cunojavrrer

- b (510) ved Cunojokka. Enkelte steder er bergarten tydelig granittisert.

- c Punkt 214.95/572.00 står en blotning av rød granitt, som er en bred gang. Amfibolitten fortsetter i begge sider. En god sprekkeretning er 75, fall loddrett.

2037. Punkt 214.7/571.6 fra Cunocoerro (578) 1.6 km VSV står granittblotninger.

Pr. Punkt 215.05/571.5 står en ganske stor blotning av samme granitt (pr.) Granitten er hvit og ofte grovkornet og inneholder kvartsganger. Skuringsstriper i retningen 205.

12/7-55.

Jeg gikk fra min leir nordover langs Cunojokkas vestre strand og over Suorrebassenjokka til høyde (475) og videre til Dælljadar og siden sørover og tilbake til leiren.

2038. Punkt 218.55/572,45 ved Cunojokka står en liten helle av samme tektoniserte bergart som i No.2035.

2039. Punkt 221.4/570.45 fra Dælljadar (559) 1.7 km ÖNÖ står mange blotninger. Bergarten er grov-
Pr. kornet amfibolitt (pr.)

2040. Punkt 221.8/570.1 fra Dælljadar (559) 1.6 km NÖ
Pr. er en ganske stor blotning. Bergarten er diabar-
aktig og kornstörrelsen er mindre enn i No. 2039.
Det finnes en ganske bred, hvit pegmatittgang.
En sprekkeretning: 370, fall 45/270.

2041. Punkt 221.5/569.8 fra Dælljadar (559) 1250 m NÖ
Pr. står noen små blotninger av amfibolitt (pr.)
Bergarten er tydelig skifrig, strök er 360, fall 45/260.

2042. Punkt 221.5/569.00 fra Dælljadar (559) 750 m NNÖ
Pr. er et stort blotningsområde. Bergarten består av
a lys, nesten hvit granitt, som inneholder lite
epidot og hornblende (pr.). En sterk sprekkeretning
er: 330, fall 50/230. Enkelte steder kan man se
parallellstrukturen i retningen 25, fall 60/325.
Punkt 221.85/568,75 inneholder granitten en smal
amfibolittstripe og brede pegmatitt- og kvartsganger

Hele Dælljadar består av granitt. Det finnes tallrike blotninger og mange av de er vidstrakte for eksempel i punktene: 222.15/568.9 og 222.7/568.7 og 221.00/568.9 og 220.5/568.7 og 219.75/568.7.

Granitten er ofte grovkornet og pegmatitisk.

Pr. Enkelte steder er den gneisaktig og inneholder b mere glimmer og hornblende (pr.b.)

2043. Punkt 218.85/568.9 fra Dælljadar (559) 2 km S

Pr. står amfibolittblotninger (pr.) med brede granittganger. Amfibolitten er mørk og ofte gneisaktig. Den inneholder enkelte steder epidot. Strök er tydelig: 360, fall 80/260.

b Punkt 219.15/569.1 står en liten granittblotning.

2044. Punkt 218.55/569.4 fra Dælljadar (559) 2.3 km SSÖ står noen blotninger av samme amfibolitt som i No. 2043. Bergarten er skifrig og inneholder mye amfibol (hornblende). Amfibolitten er enkelte steder granitisert. På skiferflater finnes det mye biotitt.

Strök er 360, fall 60/260, men 15 m vestenfor er fall 75/60. Det finnes således en foldning.

Foldningsakse er: 370, fall 30.

2045. Punkt 218.4/570.1 fra Dælljadar (559) 2.7 km SSÖ står små amfibolitt heller. Strök: 390, fall 60/290.

2046. Punkt 218.25/571.00 fra Dølljadar (559) 3.3 km
SÖ står en lang blotningsrekke. I den vestre
siden består bergarten av granitt som går lengere
Pr. Östenfor over til amfibolitt (pr.) Amfibolitten
er trolig en gammel metamorfosert sediment.
I den søröstre delen av blotningen finnes det
(3) tre brede granittganger i retningen av strök.
Strök er i nordvest: 330, fall 55/230, men i
söröst: 385, fall 70/285.

12/7-55.

Jeg gjorde en lang marsjtur fra Cunojokka til
Æppergiellas, Gaskasoaiivve, Ivnadoaiivve og sörover
til Cappisvarre og til Cappisgielas og tilbake,
til leiren via Æppergielas.

2047. Punkt 216.95/569.85 fra Æppergielas (602) 1.6 km
NÖ står tallrike amfibolittblotninger. Bergarten
er mørk og samme type som i No. 2043. S-strök er
385, fall 90/285.

2048. Punkt 216.75/568.00 fra Æppergielas (602) 800 m
a NV finnes det et stort blotningsområde. I berg-
arten dominerer den lys grå granitten som i
Dølljadar i No. 2042, men enkelte steder har felt-
spaten også rød farge. Man kan ikke se parallell-
struktur. Sprekkretninger er: 340, fall loddrett
og nesten horisontal, fall 5-20 mot V.

- b En granitthelle står i punkt 216.35/567.25
2049. Punkt 218.85/565.4 fra Gaskasoaivve (586) 1350 m NNÖ finnes det granitblotninger i et stort område. Granitten er rød. Det finnes mange gneissoner med granittganger i retninger 310-330, fall 60/210.
2050. Punkt 220.00/564.5 fra Ivnadoaivve (598) 600 m NÖ er et stort blotningsområde. Her dominerer den grå granitten, som er mere homogenisk enn i No. 2049. Ofte kan man ikke se parallellstruktur, bare enkelte steder er den 350.
2051. Punkt 217.35/564.45 fra Gaskasoaivve (586) 750 m VSV er en granittblotning.
- Cappisvarre og Cappisgielas er overdekket.
2052. Punkt 214.35/567.60 fra Eppergielas (602) 2 km SV er en granittblotning. Samme granitt står også i punkter: 214.6/567.2 og 215.65/568.45.
2053. Punkt 215.8/269.2 fra Eppergielas (602) 600 m Ö
- a i den brante östskråningen står en lang og smal blotning av amfibolitt. Amfibolitten fortsetter i en stor blotning i punkt 216.00/269.5 vestenfor
- b et lite vann.
- Strök varierer her: 390-20, fall 80/290.
- c I öststranden av vannet er en blotning av rød granitt. Östenfor varierer amfibolitt og granitt.

- d Punkt 216.15/569.75 er amfibolitt.
- e Punkt 216.2/569.9 står en granittblotning.
- f Punkt 216.1/569.5 er igjen en smal amfibolittblotning.
- g Punkt 216.00/570.00 i en brant skråning står en lang granittblotning.

14/7-55.

Jeg flyttet min leir tilbake til Cunovuoppe fjellstue.

15/7-55.

Jeg gikk fra Cunovuoppe via Goaskenvarre til Kautokeino, men jeg fant ingen nye blotninger. Det regnet på ettermiddagen.

16/7-55.

Jeg gjorde en tur fra Kautokeino til Bavvaljavre og videre til Luppomaras og tilbake via Ginalvarre

- 2054. Punkt 212.9/581.4 og 213.5/580.65 står amfibolitt-Pr. blotninger (pr.) Amfibolitten er ganske finkornet og inneholder små anhopninger eller mandler.
- 2055. Punkt 214.05/580.7 fra Luppomaras (426) 1300 m SÖ er en lang blotningsrekke. Bergarten består av amfibolitt, som varierer fra finkornet til mellom-Pr. kornet og til grovkornet hornblenditt (pr.)
Det finnes gjennomgående kvartsganger.
Strök 395, fall 80/95.

17/7-55.(söndag)

18/7-55.

Jeg kjøpte proviant i Kautokeino.

19/7-55.

Jeg kjørte med en lastebil fra Kautokeino til Goaskenjavrre og med motorbåt av Aslak Bongo til Dunovuoppe og videre nordover langs Stuorajavrre til Suvdosjavrre, der vi slo opp teltene.

20/7-55.

Jeg gikk fra Suvdosjavrre rundt Gorvisjavrre til Gorvisvarre og tilbake til leiren. På ettermiddagen gikk jeg til Raisjavrre for å treffe dr. T. Gjelsvik.

2056. Punkt 235.15/572.3 fra Gorvisvarre (500) 3.2 km ÖSÖ står små blotninger. Bergarten er grønn, men strukturen og kornstørrelsen varierer. Det
- Pe.** finnes diabar, som enkelte steder er ganske stor-
- a kornet (pr.a.) Diabaren går over til finkornet
- b diabar (pr.b.) som kan være en kontaktvariant og
- c over til grønnsten eller mandelsten (pr.c.) Den sistnevnte bergarten er finkornet og inneholder større eller mindre karbonatmandler og kiskorn. Mandlene har ofte inn i seg amfibol med en epidotrand. Enkelte steder har bergarten breksjert av karbonatfeltspatganger, så at det danner en
- d tydelig breksje (pr.d.) Dertil finnes det smale magnetittganger på sprekkflater.

- Samme grønne bergarter fortsetter nordover i små blotninger og som store løsblokker. De inneholder
- Pr. karbonat-albitt-bergartganger med magnetitt og lite e
kopperkis, for eksempel i punkt 235.5/572.4 (pr.e)
2057. Punkt 237.65/569.9 fra Gorvisvarre (500) 1.5 km
Pr. NNÖ står noen små heller av grønnskifer (pr.)
Strök: 390, fall 80/290.
2058. Punkt 237.00/569,50 fra Gorvisvarre (500) 700 m
NNÖ er små heller. Bergarten består av mørk, grovkornet amfibolitt (pr.) som er samme type som i No. 2039. Plagioklas er mere forvitret en hornblende, og derfor har hellene gropige overflater.
- b Hornblendesik amfibolitt fortsetter i punkt 236.00/569.50.
2059. Punkt 235.55/569.75 fra Gorvisvarre (500) 900 m
Pr. SSÖ står små heller av grafittskifer (pr.)
Skiferlaget må være minst 20 m tykk.
2060. Punkt 235.15/571.00 og 235.05/571.25 fra Gorvisvarre (500) 2050 m og 2350 m SÖ står små grønnstenblotninger.
2061. Punkt 235.65/566.85 fra Stallovare (570) 1.1 km
NV står en amfibolittblotning. Strök er 390, fall loddrett. Amfibolitten fortsetter i punkt
Pr. 235.7/566.65 (pr.). Bergarten varierer. Enkelte steder er den grovkornet eller inneholder karbonatganger. Strök er: 390, fall 50/290.

2062. Punkt 235,65/566,45 og 236,05/566.40 står grönnskiferblotninger. Strök er 30, fall 90/330.

2063. Punkt 235.85/565,90 fra Stalloværre (570) 2 km NV er en blotning med glimmerholdig grönnskifer. Strök er 390, fall loddrett.

Jeg traff ikke dr. Gjelsvik. Han hadde gått til Caskias. Vi overnattet i fjellstuen ved Raisjavrre.

21/7-55.

Jeg gikk tilbake til min leir ved Suvdosjavrre. På veien gjorde jeg en tur rundt Stalloværre.

2064. Punkt 235,35/568.05 fra Stalloværre (570) 600 m NÖ står noen blotninger av samme grovkornet amfibolitt som i No. 2058. Enkelte steder er kornstørrelsen mindre.

2065. Punkt 235.15/568,30 fra Stalloværre (570) 650 m ÖNÖ står små heller av grönnskifer. Strök er 370.

2066. Punkt 234.25/568.55 fra Stalloværre (570) 1 km SÖ står en rekke blotninger. I den vestre siden består bergarten av grovkornet amfibolitt og i den östre siden av grönnskifer. Strök er: 375, fall 75/270. Lineasjon: 360, fall 65.

2067. Punkt 233,90/568,70 fra Stallovare (570) 1.4 km
SÖ er en grönnskiferhelle og 200 m mot søröst i
punkt 233,80/568,85 står en blotningsrekke.
Pr. Bergarten er ganske grovkornet diabar (pr.), som
inneholder magnetitt og lite kismineraler.
Strukturen er ofitisk. Det finnes en 1 cm bred,
gjennomgående kvartsgang.
Punkt 233.55/568.70 står en grönnskiferblotning
2068. Punkt 233.50/568,45 fra Stallovare (570) 1.6 km
SSÖ ved et vann (445) står blotninger av grov-
kornet amfibolitt.
2069. Punkt 233.70/568.00 fra Stallovare (570) 1250 m
SSÖ står noen blotninger. Bergarten er diabar-
Pr. aktig (pr.). Den er mørk, men inneholder mere
feltspat en grovkornet amfibolitt. Strukturen
er ofitisk og gabroidisk.
2070. Punkt 235.25/567,60 Stallovare (570) er et stort
blotningsområde. Bergarten består av båndet
amfibolitt (pr.) med bredere eller smalere lyse
bänder. Strök er 370, fall 60/270.
2071. Punkt 236.10/567,90 fra Stallovare (570) 1250 m
Pr. NNÖ ligger en kompakt magnetkis - lösblokk på
størrelse med et hode (pr.)
2072. Punkt 236.25/568.00 fra Stallovare (570) 1.4 km
NNÖ står noen små blotninger av karbonatholdige
skifer med karbonatganger. Det finnes også samme
båndet amfibolitt som i No. 2070. Strök er 390,
fall 60/290. Det finnes to foldninger i retninger:

355, fall 60 og 270 fall 50.

Punkt 236.10/568.30 står en liten blotning av samme karbonatholdige skifer.

2073. Punkt 236.40/568.25 fra Stallovarre (570) 1.6 km
a NÖ står en smal helle av samme grovkornet diabar som i No. 2067.
b Punkt 236.60/568.40 er et større blotningsområde. I den vestre siden består bergarten av amfibolholdige grönnskifer (pr.) med gjennomgående kvartsganger. Strök er 10, fall 50/310.
c I den östre siden går bergarten over til amfibolrik Pr. amfibolitt. Amfibol forekommer som små soler (pr.) Bergarten inneholder noen biskorner. Enkelte steder finnes det også grovkornet amfibolitt (=2058).
2074. Punkt 236.45/568,55 Gorvisvarre (513) står en helle
Pr. av båndet amfibolitt (pr.) Strök er 320-340 (?) fall 90/220.

22/7-56.

Jeg gjorde en tur fra Suvdosjavarre sörover over Dirbbavarre og tilbake langs den vestre siden av Suvdosjokka.

2075. Punkt 230.25/571.65 fra Dirbbavarre (471) 1.1 km N står store blokker av rød mikroklingranitt.
2076. Punkt 228.40/569.60 ved Suvdosjokka fra Dirbbavarre (471) 2.1 km VSV står blotninger. Enkelte steder er bergarten samme grovkornet amfibolitt som i no.2058, men hornblendemengden varierer og bergarten

- Pr. inneholder alminnelig mere feltspat så at
- a bergarten er gabroidisk (pr.a.). Sprekkene er fylt med karbonatganger, som inneholder magnetittkrystaller og kopperkis og pysitt samt feltspat- og hornblendekrystaller og epidot og
- b kvarts (pr.b.)

Bergartens overflate er meget gropig derfor at feltspaten er forvitret mere enn hornblende.

- Noen ti-meter nedover ved Suvdosjokka finnes det
- c en ti meter bred karbonatgang (pr.c.), som inneholder fargeløs amfibollinser. Mere nedover går bergarten over til amfibolitt av samme type som i No 2073 c.

Punkt 228.7/569.45 står en blotning av samme gabroidisk amfibolitt som i 2076 a.

2077. Punkt 229.15/569.25 fra Dirbbavarre (471) 2.3 km V står blotninger. Bergarten er amfibolitt, men strukturen varierer. Det finnes både finkornet amfibolitt og grovere og sterkt pressete typer (pr.) S-trøk er: 10, fall 40/310.

I nærheten var en løsblokk med 5 cm bred magnetittgang og kopperkis i amfibolitt. Størrelsen var større enn et hode.

2078. Punkt 229.45/569.50 fra Dirbbavarre (471) 2.1 km VNV i en bratt skråning står blotninger av grovkornet amfibolitt (type 2058). Skuringsstripene løper i retningen 190. På høyden inneholder amfibolitten mere feltspat.

2079. Punkt 229.45/569.25 står en amfibolittblotning
Pr. (pr.) Hornblende er sterkt orientert. Lineasjon
er: 290, fall 50. Strök er: 390, fall 50/290.
2080. Punkt 230.50/569.30 fra Dirbbavarre (471) 2650 m
NV står en blotning av grovkornet amfibolitt.
Samme type som i No. 2078.

23/7-55.

Jeg gjorde en tur fra Suvdosjavrre til den sydligste
ende av en odde vestenfor Devkkisoedno. Jeg fant
ingen blotning.

24/7-55 (søndag)

25/7-55.

Jeg gjorde en tur fra Suvdosjavrre til Saivvarre
og videre til Caskias, der jeg traff der T.Gjelsvik.
Jeg gikk med ham og fikk se forskjellige bergarter
på Caskias. De er hovedsakelig grønnsten og grønn-
skifer.

2081. Punkt 239.45/569.40 fra Saivvarre (488) 100 m SSÖ
er en liten helle med grønnskifer.
2082. Punkt 240.95/569.05 fra Saivvarre (488) 1.4 km
NNV ved et vann står blotninger. Bergarten er
diabaraktig og ligner prøve No. 2056 a, men
enkelte steder inneholder den mere feltspat og er
således mere gabroidisk. Det finnes en smal
sprekke eller forkastningssone med karbonatganger.

Punkt 241.00/568.85 går bergarten over til korvkornet amfibolitt. Samme amfibolitten står i punkt 241.30/568.50.

2083. Punkt 241.75/568.00 er et stort blotningsområde fra Caskias (659) 750 m S. Den grovkornete amfibolitten er her dominerende.

26/7-55.

På formiddagen gikk jeg med dr. T. Gjelsvik og jeg fikk se malnforekomsten, som ligger i nord-skråningen av Caskias. På ettermiddagen gikk jeg østover til Gætkebakte og videre sørover til Saivvarre, der jeg overnattet i mitt telt ved Saivva.

2084. Punkt 242.8/568.95 fra Gætkebakte (585) 250 m V
a står små heller av grønnskifer (pr.). Enkelte
Pr. steder er bergarten finkornet og tett fels, men det finnes også massive og båndete typer; dertil forekommer noen karbonatholdige lagrer.
Strök er: 390, fall 90/290.

- b Punkt 243.00/569.00 går bergarten over til en amfibolrik type og enkelte steder forekommer grovkornet amfibolitt, samt finkornet, massiv grønnskifer.

- c Punkt 243,10/569,10 finnes det igjen tett grønn-
Pr. skifer (pr.) som her og der er karbonat samt
epidotoholdig.
- d Punkt 242,85/569,30 står en massiv amfibolitthelle.
- e Punkt 242.6/569.4 står en helle med massiv, middel-
kornet, diabaraktig bergart.
- f Punkt 242,75/569,5 er en båndet grønnskifer-
blotning.
- Strök er: 385, fall 50/285. I blotningens vestre
side finnes det et svaktfoldet karbonatholdig
lager. Foldningsaksen er utydelig: 250 fall 70.
I nærheten finnes det antagelig en liten for-
kastningssone; grønnskifer forekommer diskordant
med kvartsrik albittbergart, som inneholder lite
Pr. kismineraler (pr.f.)

en skjematisk tegning av forkastningen.

2085. Punkt 242.20/569.55 fra Gætkebakke (585) 750 m
SØ står en lang blotningsrekke. Det finnes en
omtrent 10 m bred, karbonatstensone. Bergarten
Pr. inneholder magnetittankopringer og lite kismine-
a raler (pr.a.) samt 10-20 cm brede, gjennomgående
kvartsganger. Enkelte steder finnes det også

- Pr. feltspat. Mellom karbonatbergarten ligger smale
b lagrer av lysegrønn kloritskifer (pr.b.) I
Pr. kontakten mot karbonatbergarten finnes det en sone
c med lange amfibolkrystaller (pr.c.) I den søndre
delen av blotningen går bergarten over til klorit-
Pr. skifer og bergarten inneholder karbonatbase som
d smale ganger (pr.d.) Lengere sørover består berg-
arten av middelkornet hornblenderik amfibolitt.
Strök er: 390, fall 70/290.
Kloritskiferlager i karbonatbergarten danner en
trang foldning. Foldningsaksen er 380, fall 40.

- e 2085_a. I den vestre siden av blotningsrekken
Pr. består bergarten av middelkornet amfibolitt med
breksjerende karbonatganger (pr.e.).

27/7-55.

Jeg gjorde en tur fra Saivvare nordover til
Dacavarre og videre til Agjavarre og tilbake sør-
over til Gætkebakte og via Saivarre og Gorvisjavrre
til Suvdosjavrre.

2086. Punkt 241.15/569.9 fra Gætkebakke (585) 1800 m SSÖ
står en blotning med middelkornet hornblenderik
amfibolitt.
2087. Punkt 242.5/570.15 fra Gætkebakke (585) 1 km
ÖSÖ fortsetter samme amfibolitten som i No. 2086
i en blotning.
2089. Punkt 242.7/570.75 fra Dacavarre (493) 300 m SSV
a står noen blotninger. Bergarten er massiv, middel-
Pr. kornet og ofitisk diabar (pr.) som inneholder
epidot og noen kiskorner samt kvartsganger.
Enkelte steder blir kornstørrelsen grovere. Mellom
diabaren finnes det en smal båndet grönnskifersone.
Strök er 365, fall loddrett.
- b Punkt 243.0/570.7 fortsetter samme diabar, men den
inneholder ikke like mye epidot som i 2089 a.
- c Punkt 243.0/570.85 i den östre siden av Dacavarre
består bergarten av tett, båndet grönnskifer, samme
type som i No. 2084 a. Strök er: 360 fall loddrett.
2090. Punkt 243.0/570,90 i den östre skråningen av Dacavarre er en smal sone av grovkornet amfibolitt.
Samme type som No. 2058.
2091. Punkt 243.05/571.00 i den bratte, östre skråningen
av Dacavarre består bergarten av tynnskifrig
Pr. klorittskifer (pr.) som er nesten fyllittaktig,
men ikke så svart. Enkelte steder finnes det lite
karbonat mellom skiferplatene. Strök er: 360,
fall 30/260. Fall er således ganske flat. Det
finnes små foldninger. Foldningsaksene er: 340
fall 30 eller i et annet sted: 360 fall 30.

2092. Punkt 243.2/571.05 fra Dacavarre (493) 350 m NÖ står en blotning av ganske grovkornet, epidotförende amfibolitt. Fall i klorittskifer (2091) blir steilere mot amfibolitten.
2093. Punkt 245.8/568.95 ved Marsojokka, fra Agjavarre (516) 650 m SÖ står en blotning av samme grønne klorittskifer, som i No. 2091. Strök er 360, fall 80/260. Flyfoto B 18, serie 630.
I den vestre siden består bergarten av ganske grovkornet og frisk diabar, med ofitisk struktur og noen kiskorner (pr.) Feltspaten kan være albitt ?
2094. Punkt 245.8/568.75 i den sørøstlige skråningen av Agjavarre står blotninger av samme diabar som No. 2089 a. Diabaren fortsetter mot NV i Agjavarre. Flyfoto B 18, serie 630.
2095. Punkt 245,6/568,75 fra Agjavarre (516) 700 m SSÖ står blotninger av grönnsklorittskifer. Enkelte smale lagrer har lite mørkere farge (pr.) og ligner bergarten da fyllitt.
2096. Punkt 246.05/568.8 i den bratte, SÖ-skråningen av Agjavarre er et blottet område mot NV. Bergarten består av karbonatrik skifer med karbonat mellomlagrer. Bergarten kan bli skarnaktig. I skråningens fot går skiferen over til karbonatbergart av samme type som i No. 2085. Det finnes kvarts-ganger. Strök er 350 og fall er høyere i skråningen 60/250, men i foten er fall 35/250.
En foldningsakse: 160 fall 20.

I karbonatbergarten varierer fall i et sted så at den er i den vestre siden 45/250 og i den östre siden 80/250. Dette betyr antagelig en forkastningssone. Det finnes også små foldninger.

en skjematisk tegning over diskordante lagrene i karbonatbergarten.

Karbonatbergartlager er omtrent 10 m tykk og under den forekommer klorittskifer.

2097. Punkt 246.25/568.75 i den östre foten av Agjavarre står en klorittskiferblotning av samme type som i No. 2091.

2098. Punkt 246.25/568,65 oppover den östre, bratte Pr. skråningen av Agjavarre. I skråningen består bergarten av meget tektonisert skifer (pr.a.) Enkelte steder kan man se tydelig falsk skiffrighet. Skiferen er ofte karbonatrik og enkelte steder glimmerrik (pr.b.).

Den dominerende typen er grønn karbonatførende skifer.

Det finnes foldninger i foldningsakse: 240, fall 45. Høyere blir skifer mere massiv, men inneholder karbonatlagrer med liten kisimpregnation (kopperkis)

Pr. På toppen av Agjavarre består bergarten av middel-
c kornet hornblenderik amfibolitt (pr.c.)

I nærheten av amfibolitten finnes det i skiferen en $\frac{1}{2}$ meter bred kvartsgang, som fortsetter mot NV. Skiferen og amfibolitten fortsetter mot NV i Agjavarre.

2099. Punkt 246.35/568.55 er en karbonatrik sone, som

Pr. inneholder feltspat. Feltspaten (albitt?) fore-
a kommer enkelte steder porfyraktig (pr.) Det finnes også finkornete kvartsrike albitt- karbonatbergartsoner, som inneholder lite kismineraler.

Punkt 246.6/568.35 på den SV-siden og skråningen av Agjavarre står blotninger av samme fyllittaktig klorittskifer som i pr. 2091 og 2095.

Flyfoto B16, serie 630.

2100. Flyfoto E16, serie 630. I den NÖ og Ö skråningen av Gætkebakte finnes det en rekke blotninger.

1. Punkt 243.4/569.3 600 m NNÖ fra Gætkebakte (585) står lengst i vest en massiv hornblenderik amfibolitt, som er enkelte steder gabroidisk.

2. På den östre siden står en karbonatrik grönnski-
Strök er 380 fall 80/280. Mot öst går bergarten gjennom en tett grönnski-
gjenom en tett grönnski-
gjenom en tett grönnski-
gjenom en tett grönnski-

3. nr. 2084 c over til diabaraktig amfibolitt.

2101. Punkt 243.35/569.4 600 m NNÖ fra Gætkebakte (585)

4. står en lang og smal blotningsrekke i en bratt skråning. Bergarten består av tett og båndet grønnskifer. Under skråningen finnes det karbonatlag og skiferen er meget skifrig. Dessuten fore-
5. kommer det et 5 m tykt lag av tett albittkarbonat-Pr. bergart (pr.) som inneholder lite kismineraler.
6. Ved den tette bergarten finnes det mere vanlig grovere albittkarbonatbergart.

2102. Punkt 243.25/569.55 550 m NÖ fra Gætkebakte (585)

- står blotninger av karbonatførende grønnskifer, som enkelte steder blir ganske karbonatrik eller inne-
- Pr. holder små porfyroblaster (glimmer?) her og der (pr.)

2103. Punkt 243.2/569.6 fra Gætkebakte (585) 550 m NÖ

7. står store blotninger. Bergarten er samme grønne, skifer som i no. 2091 og 2095. Strök er 370, fall 80/270.

2104. Punkt 243.00/569.65 450 m ÖNÖ fra Gætkebakte (585)

- består bergarten av massiv, enkelte steder grovkornt og gabroidisk amfibolitt. Lengere sør er amfibolitten enkelte steder karbonatførende.

2105. 50 m Ö fra no. 2085 står en blotning av karbonatrik tett albitt-karbonatbergart av samme type som nr. 2101. Det går en forkastningssone langs den østre skråningen av Gætkebakte.

28/7-55.

Jeg gjorde en tur fra Suvdasjavrre mot SV til Njarggajavrre og tilbake. På veien, S for Gorvisluobbal gjorde jeg magnetometriske observasjoner, men jeg fant ingen anomali.

2106. Punkt 232.20/568.7 fra Stallovarre (570) 2.9 km

Pr. SÖ står en blotning av grovkornet diabar (pr.a.)

a Enkelte steder ligner bergarten pr.nr. 2069, og er gabroidisk.

På den vestre siden, punkt 232.15/568.45, står store skiferblotninger. Sammensetningen varierer i forskjellige lag slik at det finnes tydelige amfibol-

Pr. ittlag og tette båndete amfibolittlag samt granat-
b førende amfibolittlag (pr.b.)

Strök er 395, fall 55/295.

2107. Punkt 230.2/568.8 3 km VNV fra Dirbbavarre (471)

ved et lite vann står blotninger av granatførende skifer (pr.). Bergarten inneholder dessuten amfibol, som forekommer som "soler".

Strök er 395, fall 50/295.

Jeg gikk videre til Njarggajavre, men jeg fant ikke nye blotninger.

29/7-55.

På formiddagen gikk jeg til Gorvisvarre, hvor jeg gjorde noen magnetometriske observasjoner over grafittskiferlag, som står på SÖ-skråningen av Gorvisvarre (pr.nr. 2059), men det finnes ikke noen anomali i grafittskiferen her.

2108. Punkt 235.2/569.7 1.2 km SSÖ fra Gorvisvarre

a (500) var en lösblokk på størrelse med 10 cm, som
Pr. inneholder pyritt og magnetkis,

b og en stor amfibolittlösblokk, som inneholder jevn
kisimpregnasjon.

På ettermiddagen flyttet vi vår leir med motorbåten
av Aslak M. Bongo til Cunovuoppe.

30/7-55.

En tur til Cuojavarre der jeg gjorde magnetome-
triske observasjoner. Det finnes en liten anomalie
(3°-4°) på den vestre skråningen der, hvor grønn-
skifer inneholder kisimpregnasjoner (pr. 2024 a).
På den østre kontakten av diabaren (punkt 224,55/
579.65) fant jeg en større anomalie (75°).

Blotningene, som består av diabar på den vestre
siden og grønnskifer på den østre siden, inneholder
lite kismineraller.

2109. Punkt 224.35/579.65 står en grønnskifersone som
antagelig inneholder et grafittskiferlag. Det
finnes tallrike rustne grafittskiferblokker av
samme type som pr.nr. 2023 og rustne amfibolitt-
blokker. De inneholder lite kismineraller.
(På ettermiddagen gikk jeg til Kautokeino.)

31/7-55 (søndag).

1/8-55.

Geolog Peter Padget og ingeniör B. Bruun kom til Kautokeino på formiddagen. Jeg snakket med Padget om geologien og resultatene og hvordan vi skal fortsette undersökelsen. På ettermiddagen kjøpte jeg mere proviant. På aftenen gjorde jeg noen geokjemiske undersökelser i Hannujokka i Kautokeino med s.k. silt-metode, men uten resultater.

2/8--11/8-55.

Fravær på grunn av dødsfall.

12/8-55.

Jeg kom til Biggeluobbal fjellstue der jeg traff ing. Bruun og Stuedahl og minfeltassistenten Berthel Olsen.

13/8-55.

Vi kjørte til Kautokeino hvor det i løpet av dagen ankom direktör S. Föyn, geolog P. Padget og F.M. Voker, dr. T.Gjelsvik, bergmester Vannberg, siv. ing B.Brunn og Stuedahl samt en rekke feltassistenter.

14/8-55.

Et möte i gjestgiveriet i Kautokeino. Vi snakket meget om geologien og resultatene av undersökelsene.

15/8-55.

Et kort møte på formiddagen. Etter frokosten begynte geologene å reise tilbake.

Jeg gjorde geokjemiske undersøkelser under en tur NV fra Kautokeino langs Hannujokka til Hannujavrre og til Muorjejavrre (368) og nordover til Cabardasjokka, men uten noe resultat.

2110. Punkt 217,95/584,10 450 m VNV fra Ginalvarre (435)

Pr. står noen små heller. Bergarten består av karbonatnatrik skifer (pr.a.) som ligner argillitt.

Det finnes inntil 20 cm bredé karbonatganger som

Pr. inneholder lange gråblå skapolitt-krystaller (röntgenbestemt) og små magnetittkrystaller (pr.b.)

c Enkelte argillittlag er ganske mørke (pr.c.) Det finnes også noen kvartsganger.

Strök er 10, fall loddrett.

16/8-55.

Vi reiste med en lastebil til Goaskenjavrre og videre til Cunovuoppe med motorbåten til A.M.Bongo. Senere om dagen reiste vi med båten til Devkkisjavrre. Jeg, Stuedahl, hans assistent og Olsen gikk videre fra Devkkisjavrre mot Caskias over Saivvarre til et lite vann i nærheten av Saivvarre hvor vi slo opp teltene.

17/8-55.

Jeg, Stuedahl og hans assistent gikk til høyde 659 på østsiden av Caskias, hvor dr. T. Gjelsvik hadde funnet en magnetittgang. Vi planla og begynte her en magnetometrisk undersøkelse. Jeg gjorde geokjemiske "silt"-undersøkelser sørover Caskias høyde 659, men uten resultat.

18/8-55.

Jeg laget et detaljert kart over området, hvor magnetitt-gangene ligger (se kartskisse med rapport) Magnetittgangene er 750 m SÖ fra Caskias høyde (659) punkt 241.85/568,35.

2111. En prøve av grönnskifer som står på den østre siden av karbonat-magnetittgangene. Grönnskiferen går over til ganske grovkornet amfibolitt (pr.)
2112. Amfibolitten er massiv og intrasivaktig. Kontaktsonen er ikke aldeles blottet, men kontaktlinjen synes være parallell med en forkastningsretning: 340 fall 85/240 og med en sprekk: 40 fall 90/340. (Observasjonene er usikre på grunn av magnetiske anomalier). Kontaktlinjen gjør i hvert fall store svinger slik som man kan se fra kartskissen.
2113. En grovkornet amfibolittprøve med kopperkis som impregnasjon. Impregnasjon finnes bare i et meget begrenset område.

- 2114 Grönnskifer inneholder to karbonatganger (pr.) som
Pr. går i retningen av grönnskifer-strök, men i nærheten av amfibolitt svinger de mot 340. Gangene er inntil $\frac{1}{2}$ m brede.
2115. Magnetitten (pr.) er bundet til NV-ende av disse
Pr. karbonatgangene eller enkelte steder finnes det mindre magnetitt langs gangenes vestside.
2116. Grönnskifer (pr.a.) NV for karbonatgangene er
a enkelte steder, særlig nærmest og mellom gangene,
b meget epidotisk og tydelig båndet (pr.b.)
I et sted mellom gangene finnes det en foldning.
Foldningsakse er loddrett.

2117. En prøve av smal og ganske fattig magnetittgang.
Pr. Den inneholder storepysittkrystaller og antagelig grafitt. Bergarten er her lite rustet.
2118. På NV-delen av området finnes det en albitt-karbo-
Pr. natbergart-linse. Bergarten (pr.) inneholder lite
pysitt og magnatkis. Enkelte steder går den over
2119. til en kvartsrik type (pr.) som er tett, men inne-
Pr. holder små huller og pysittkrystaller. En slags
sinterformasjon ?
2120. På NV-delen ved forkastningen, inneholder grønn-
Pr. skiferen lange amfibolporfysoblaster (pr.).
Skiferen er lagaktig og den går over til horn-
blendeskifer. Lengere sørover er samme skifer som
pr.nr. 2116 a.
2121. Det går en forkastning i retningen 340 fall 80/240.
Pr. En prøve av den tektoniserte grønnskifer på for-
kastningen.
Strøk er 360, fall varierer 65°-90°/260. Sprekke-
retninger 395 fall 95/95 og 40 fall 90/140. Det
finnes også en større foldning. Foldningsakse er
335 fall 45.
Grovkornet amfibolitt (2112) er enkelte steder
epidotførende, særlig på sprekkeflater finnes det
rikelig epidot.

19/8-55.

Jeg gjorde en tur til Agjavarre, men jeg fant ikke større kismengder slik som Gjelsvik trodde at det fantes. På NÖ-siden på den bratte skråningen forekommer en albitt-karbonatbergart (pr.nr.2099a) som inneholder samme tette sinter (?) kvarts som pr.nr. 2119, med en liten kisimpregnasjon.

2122. Punkt 244.4/568.7 1.8 km S for Agjavarre (516) ligger en kompakt magnetitt-lösblokk på størrelse med 25 x 65 x 50 (?) cm. Den inneholder også lite kvarts.

20/8-55.

Vi gikk ned til Devkkisjavrrre og videre med Bongos motorbåt til Cunovuoppe.

21/8-55. (söndag)

Stuedahl, hans assistent og jeg gikk til Cuojavarre der jeg viste de stedene hvor jeg hadde funnet magnetiske anomalier (30/7). Det finnes også en anomali langs diabarens nr. 2033 kontakt.

2123. Punkt 224.55/579.70 fra Cuojavarre (477) 500 m SÖ på det östre kontaktområdet av diabas, som står på Pr. Cuojavarre er diabasen ganske grovkornet. Den a inneholder lite kopperkis og magnetkis (pr.a.) 100-150 m vestover punkt 224,55/579,60 400 m SÖ for Cuojavarre (477) har diabasen (pr.) mindre korn- b størrelse og den ligner meget pr.nr.2033 a. Lengere östover ved myren står små blotninger av grönnskifer.

22/8-55.

Jeg gjorde en tur til Cuojavarre. Om kvelden gikk jeg til Kautokeino.

2124. Punkt 224.35/578.95 700 m SV for Cuojavarre (477)

Pr. står en skiferblotning.

- a Bergarten er tett argillitt (pr.a.). Den inneholder et lag eller en gang av mere massiv, grønn og
- b porfysisk bergart (pr.b.) Strök er 30, fall 70/130 50-100 m østover står en stor blotning av grovkornet, men enkelte steder lite gneisaktig amfibolitt - hornblenditt.

Observasjon nr. 2025: Den massive grønnstenen er ganske sikkert en gammel lava. Mandelstrukturen er tydelig og bergarten inneholder huller som er full av kvarts.

2125. Punkt 225.4/578.7 900 m NV for Cuojavarre (477)
er et stort blotningsområde. Bergarten består av
Pr. mandelstenaktig grønnsten (pr.) Det finnes inntil
1 m brede karbonat-kvartsganger med kiskorn.
Karbonat er dominerende.
2126. Punkt 225.15/579.30 250 m WNW for Cuojavarre (477)
på den bratteste skråningen av Cuojavarre finnes
det nede først diabas, som har ofittisk struktur.
Diabasen går over til ganske tett grønnskifer. I
skiferen forekommer ca. 5 cm. brede ganger av tett,
Pr. finkornet grønn bergart - diabas (pr.) De skjærer
svakt grønnskiferen.
2127. Punkt 225.00/579.3 400 m østenfor Cuojavarre (477)
ved myren står diabasblotninger. På den vestre
siden er diab^asens kornstørrelse mindre enn på den
Pr. østre siden ved myren. Den grovkornete diabasen
a inneholder magnetkis (pr.) Diabasen er rustet.
Helt nede ved myren er en rustet kiskførende sone.
Bergarten er grønn, finkornet - enkelte steder nes-
b ten tett - amfibolitt (pr.b.). Enkelte steder kan
man finne lite kopperkis.
Diabasblotningen finnes også lengere nordover på
den nordøstre skråningen av Cuojavarre.
2128. Punkt 224.90/580.00 600 m øst for Cuojavarre (477)
var en stor og to mindre løsblokker av albitt-
Pr. karbonatbergart, som inneholder rikelig svovelkis
(pr.).

